

[Johs. E. Larsen.]

ningsmyndighederne var ellers nu ved at nå frem til mere normale forhold, så at man i højere grad kunne samle sig om det egentlige ligningsarbejde.

Jeg skal i denne forbindelse tillade mig at henstille til den højtærede finansminister, at administrationen af de nye bestemmelser gøres så enkel og ligetil, som det nu engang er muligt.

Hvad angår den bundne opsparing, har jeg hæftet mig ved det forhold, at frigørelsen af opsparingsbeløbet først finder sted ved 70 års alderen, forudsat naturligvis, at 8 års perioden ikke er udløbet forinden. Det forekommer mig at være lige sent nok, det er jo dog de færreste, der opnår at blive 70 år. For de fleste mennesker betyder 65 års alderen, at det tidspunkt er inde, da man tænker på at lægge op, og så ville det kun være rimeligt, om man i dette tilfælde havde rådighed over sine opsparede midler. Det fremgår ikke klart, om dette forhold falder ind under lovens dispensationsbestemmelser, men jeg ville dog mene, at eventuelle henvendelser fra ældre medborgere bør møde størst mulig forståelse.

I forbindelse med de indgribende foranstaltninger, som de ekstraordinære skatter — det være sig direkte eller indirekte skatter — nu engang er, har spørgsmålet om stabilisering af prisniveauet også været til drøftelse, og jeg hilser med glæde, at disse forhandlinger vil blive videreført i den kommende tid, for sådan som det nu er, ved vi jo alle, at der næsten ikke går en dag til ende, uden at nye prislejvskyninger i opadgående retning finder sted.

Som jeg indledningsvis nævnte, må de foreliggende forslag ses som et storpolitisk forlig om en ekstraordinær lovgivning for at imødegå tidens vanskeligheder, og jeg kan tilsige mit partis medvirken til disse lovforslags hurtige gennemførelse i det høje ting.

Bøvhjerg: Som forholdene har udviklet sig økonomisk, er det nødvendigt, at der foretages ekstraordinære skridt for at tilvejebringe økonomisk balance eller fjerne den uligevægt, vi er kommet ind i på det økonomiske område.

At man enedes om disse forslag og har gennemført dem med et så stort flertal i det andet høje ting, viser, at partierne har sat politiske meningsforskelle i anden række og samlet sig om den opgave at sanere vort økonomiske liv.

De fire lovforslag, vi her skal behandle,

er et vigtigt led i denne opgave. Det første forslag drejer sig om udskrivning af en værnescat. Den strækker sig over 3 år, så at der for finansåret 1951—52 opkræves et helt års afgift, medens man for 1950—51 og 1952—53 hver gang opkræver et halvt års afgift, hvilket efter min mening er en fornuftig ordning. Aktieselskaber skal betale 20 pct. af den ordinære indkomstskat til staten og 20 pct. af de som udbytterate og restrate pålignede beløb. Jeg forstår det således, at skatterådene skal beregne indkomstskatten, medens amtstuerne skal beregne udbytterater og restrater. Det er naturligt, at amtstuerne foretager den sidste beregning, da det er dem, der har materialet, men det ville egentlig efter min mening have været mere praktisk, om de også havde foretaget beregningen af indkomstskatten, så at de to ting var blevet sammenholdt.

Også forsvarslånet kan jeg anbefale, og jeg tiltræder, at de oprindeligt foreslåede §§ 14—19 om et tvangslån udgår.

Jeg skal ligeledes anbefale lovforslaget om bunden opsparing. Jeg er glad ved bestemmelsen i § 9, der muliggør, at opsparingspligten kan lempes for unge mennesker, der har startet en virksomhed og gerne vil investere kapital f. eks. til udvidelse af denne. Ligeledes er jeg glad for § 10, der bestemmer, at en mand, der ikke i skattelovens forstand betragtes som forsørger, kan henregnes herunder, dersom han f. eks. forsørger en gammel far eller mor.

Jeg skal sluttelig anbefale lovforslaget om tillægsindkomstskatten for 1951—52.

Det er selvfølgelig ikke med ubetinget glæde, man her anbefaler disse forslag — de vil nødvendigvis betyde byrder for befolkningen i den tid, der kommer —, men det er mit håb, at disse love må virke efter deres hensigt og medvirke til at genskabe den økonomiske ligevægt, der er en betingelse for, at vi fortsat kan have gode arbejdsmuligheder og en høj levestandard her i landet.

Jeg tilsiger den højtærede finansminister mit partis støtte til disse lovforslags gennemførelse og anbefaler dem til velvillig behandling i det høje ting.

Malchau: De lovforslag, vi i dag har til behandling, er anden del af det lovkompleks, hvoraf vi i søndags gennemførte første del, nemlig de indirekte skatter. Det vil så afhænge af udviklingen i den kommende tid, om man har sat et punktum hermed, når de foreliggende lovforslag er gennemført. Lovforslagene er altså